

W związku z rozpoczęciem przez Komisję Europejską konsultacji na temat unijnej polityki spójności po 2020 roku, przypominamy stanowisko polskiego rządu, przyjęte w lipcu ubiegłego roku przez rządowy komitet ds. europejskich. Zawarte w nim postulaty będą przedstawiane przez polską stronę podczas europejskiej debaty na temat unijnego budżetu i polityki spójności.

Najważniejsze elementy stanowiska

1. Budżet unijny musi być ambitny i skonstruowany tak, aby dawał gwarancję rozwiązania najważniejszych problemów z punktu widzenia obywateli i procesu integracyjnego UE, nie tworząc Europy różnych prędkości.
2. Unia powinna szeroko wspierać przedsięwzięcia prorozwojowe, dbając o zachowanie wewnętrznej spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym, środowiskowym i terytorialnym.
3. Unii potrzebna jest elastyczna i nowoczesna polityka, która realizując obecne cele traktatowe potrafi jednocześnie sprostać aktualnym wyzwaniom, takim jak np. transformacja strukturalna. W jej realizację powinny być włączone w skoordynowany sposób wszystkie stosowne polityki (unijne i krajowe) oraz ich instrumenty
4. Polityka spójności jest kluczową polityką inwestycyjną UE i podchodzi do zagadnień rozwojowych w sposób najbardziej kompleksowy. Powinna ona stanowić istotną część unijnego budżetu, obejmując swym zasięgiem geograficznym wszystkie regiony. Odpowiednie wsparcie powinny uzyskać regiony o najniższym poziomie rozwoju, a PKB per capita powinno pozostać podstawowym wskaźnikiem podziału alokacji środków polityki spójności.
5. W celu dostosowania polityki spójności i silniejszego zorientowania jej na rezultaty w kontekście realizacji unijnej polityki transformacji strukturalnej, należy przeprowadzić następujące zmiany w jej funkcjonowaniu: (a) wzmocnić mechanizm koncentracji tematycznej (ograniczona liczba priorytetów), przy zachowaniu potencjalnej szerokiej gamy celów tematycznych; (b) zmienić logikę funkcjonowania systemu powiązania polityki spójności ze wsparciem reform strukturalnych, opierając go na pozytywnych zachętach do wprowadzania zmian strukturalnych; (c) ujednolicić zasady wdrażania funduszy polityki spójności (tzw. single set of rules); (d) wzmocnić podejście terytorialne poprzez szersze zastosowanie instrumentów terytorialnych, a także ich uproszczenie i uelastycznienie; (e) przebudować model wieloszczeblowego zarządzania dzielonego tak, aby jego głównymi osiami było wzajemne zaufanie i zorientowanie na osiągnięcie rezultatów umożliwiające przekazanie więcej kompetencji na szczebel krajowy i regionalny (w zakresie wdrażania, w tym audytu i kontroli); (f) wprowadzić zróżnicowane podejście do zarządzania i wdrażania polityki spójności w poszczególnych krajach i regionach (wdrożyć zasadę proporcjonalności); (g) zwiększyć efektywność warunkowości ex ante; (h) uprościć stosowanie instrumentów finansowych.

Polityka spójności nie działa w odosobnieniu – jej sukces uwarunkowany jest koherencją i efektywnością całego systemu zarządzania gospodarczego. Dlatego w opinii polskiego rządu w systemie tym należy wprowadzić następujące zmiany:

1. Zalecenia dla państw członkowskich powinny mieć charakter wieloletni, zachęcać do realizacji reform strukturalnych na poziomie unijnym i państw członkowskich oraz dotyczyć wszystkich polityk i instrumentów budżetowych UE je wspierających. Niezbędne jest także wzmocnienie dialogu Komisja – państwa członkowskie, tak, aby kraje w pełni mogły się identyfikować z zaleceniami;

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: czwartek, 11, styczeń 2018 15:36

Jarosław Komża

Odsłony: 696

2. Uwzględnić podejście terytorialne w systemie zarządzania europejskiego (w strategii gospodarczej, zaleceniach i reformach strukturalnych, szeroko zastosować metodologię oceny oddziaływania na terytorium;
3. Zharmonizować zasady horyzontalne i wymogi dotyczące realizacji projektów z polityki spójności oraz z instrumentów i programów zarządzanych centralnie.

Źródło: mr.gov.pl